

Yoel Kitabı və Laodikeyadakı Yeddinci Gün Adventist Kilsəsi — Birinci Nömrə

Mövcud Həqiqətin Sınağı

Jeff Pippenger

2025-12-02

“Müqəddəs Yazılarda başa düşülməsi çətin olan bəzi şeylər vardır və Peterin dili ilə desək, savadsız və sabitlikdən məhrum olanlar onları öz məhvləri üçün təhrif edirlər. Bu həyatda Müqəddəs Yazıların hər bir parçasının mənasını izah etməyə qadir olmaya bilərik; lakin əməli həqiqətin həyatı əhəmiyyət daşıyan heç bir nöqtəsi sirr içində qaranlıq qalmayacaqdır. Allahın inayəti ilə, dünya həmin zaman üçün olan həqiqət üzrə sınaqdan keçirilməli olduğu vaxt gəldikdə, zehinlər Onun Ruhu tərəfindən Müqəddəs Yazıları araşdırmağa, hətta oruc və dua ilə axtarmağa sövq ediləcək, ta ki halqa-halqa araşdırılıb aşkara çıxarılsın və kamil bir zəncirdə birləşdirilsin. Canların xilasına birbaşa aid olan hər bir həqiqət o qədər aydın ediləcəkdir ki, heç kimin yanılması və ya qaranlıqda yeriməsi zəruri olmasın.”

“Peyğəmbərlik silsiləsini izlədikcə, bizim zamanımız üçün aşkar edilən həqiqət aydın şəkildə görülmüş və izah edilmişdir. Biz malik olduğumuz imtiyazlara və yolumuza saçan nura görə məsuliyyət daşıyıyıq. Keçmiş nəsillərdə yaşayanlar isə onların üzərinə saçılmasına icazə verilən nura görə məsul idilər. Onların zehinləri Müqəddəs Yazının onları sınayan müxtəlif məqamları ilə məşğul edilirdi. Lakin onlar bizim anladığımız həqiqətləri anlamırdılar. Onlar sahib olmadıqları nura görə məsul deyildilər. Onlarda da, bizdə olduğu kimi, Müqəddəs Kitab var idi; lakin bu yer üzünün tarixinin son səhnələri ilə əlaqədar xüsusi həqiqətin açılması üçün təyin olunmuş zaman, yer üzündə yaşayacaq son nəsillər dövründədir.

“Xüsusi həqiqətlər mövcud olduqları nəsillərin şəraitinə uyğunlaşdırılmışdır. Bu nəslin insanları üçün bir sınaq olan hazırkı həqiqət, çox-çox əvvəlki nəsillərin insanları üçün sınaq deyildi. Əgər dördüncü əmrin Şənbəsi ilə bağlı indi üzərimizə saçan işıq keçmiş nəsillərə verilmiş olsaydı, Allah onları həmin işığa görə məsul tutardı.” Testimonies, cild 2, 692, 693.

Yeni və Köhnə

“Hər dövrdə həqiqətin yeni bir inkişafı, o nəslin insanlarına ünvanlanmış Allahın bir xəbəri vardır. Köhnə həqiqətlərin hamısı zəruridir; yeni həqiqət köhnədən müstəqil deyil, əksinə, onun açılmasıdır. Biz yalnız köhnə həqiqətləri dərk etdiyimiz zaman yenini də anlaya bilərik. Məsih Öz dirilməsi həqiqətini şagirdlərinə açmaq istədikdə, ‘Musanın və bütün peyğəmbərlərin yazılarından başlayaraq’ ‘bütün Müqəddəs Yazılarda Özü haqqında deyilənləri onlara izah etdi’. Luka 24:27. Lakin köhnəni izzətləndirən, həqiqətin təzə açılışında saçan işıqdır. Yenisini rədd edən və ya ona etina göstərməyən şəxs, əslində, köhnəyə də malik deyildir. Onun üçün o, həyatı qüvvəsini itirir və yalnız cansız bir formaya çevrilir.

“Əhdi-Ətiqin həqiqətlərinə iman etdiklərini və onları öyrətdiklərini etiraf edənlər var, halbuki onlar Əhdi-Cədidə rədd edirlər. Lakin Məsihin təlimlərini qəbul etməkdən imtina etməklə,

onlar patriarxların və peyğəmbərlərin söylədiklərinə iman etmədiklərini göstərirlər. Məsih demişdir: «Əgər Musaya inansaydınız, Mənə də inanardınız; çünki o, Mənim haqqımda yazmışdır.» Yəhya 5:46. Buna görə də, onların hətta Əhdi-Ətiq haqqında təlimində belə həqiqi qüvvə yoxdur.

“Müjdəyə iman etdiyini və onu təbliğ etdiyini iddia edənlərin bir çoxu da oxşar bir yanıqlıma içindədir. Onlar Əhdi-Ətiq Yazılarını kənara qoyurlar; halbuki Məsih onlar haqqında belə demişdir: ‘Mənə şəhadət edən də məhz onlardır.’ Yəhya 5:39. Əhdi-Ətiqi rədd etməklə, onlar əslində Əhdi-Cədidə də rədd edirlər; çünki hər ikisi ayrılmaz bir bütünün hissələridir. Heç bir insan Allahın qanununu müjdə olmadan, yaxud müjdəni qanun olmadan düzgün şəkildə təqdim edə bilməz. Qanun cismləşmiş müjdədir, müjdə isə açılmış qanundur. Qanun kökdür, müjdə isə onun yetirdiyi ətirli çiçək və meyvədir.

“Əhdi-Ətiq Əhdi-Cədidə işıq salır, Əhdi-Cədid isə Əhdi-Ətiqə. Hər biri Məsihdə Allahın izzətinin vəhyidir. Hər ikisi ciddi araşdırıcıya mənanın daim yeni dərinliklərini açacaq həqiqətləri təqdim edir.” Christ’s Object Lessons, 128.

Mövcud həqiqət tərif etibarilə müəyyən bir zaman dövrü üçün “aydın şəkildə görünən və izah edilən” “açılmış həqiqət”dir. “Mövcud həqiqət”in aşkar edildiyi zamanda yaşayan nəsil həmin həqiqəti qəbul etməyə “məsul” tutulur, əks halda ölür. “Bu nəsil” üçün “indiki sınaq həqiqəti”ni təşkil edən birləşmiş həqiqətlər, “bu yer üzünün tarixinin son səhnələri ilə əlaqədar olaraq” “xüsusi” həqiqətlərin “açılması” ilə təmsil olunur. Həqiqət, və buna görə də “mövcud həqiqət”, Əhdi-Cədidin Əhdi-Ətiqə münasibəti ilə simvolizə edilir. Həqiqət iki şahid üzərində təsbit olunur və həqiqətin bir başlanğıcı və bir sonu, bir hərfi və bir ruhani tərəfi, bir qədimi və bir müasiri, bir alfası və bir omeqası, bir birincisi və bir sonuncusu vardır.

Birinci mələyin xəbərinin Millerçi təməli, üçüncü mələyin “indiki həqiqət” xəbərinə münasibətdə “köhnə”dir. “Köhnəni rədd edənlər” “əslində yenini də rədd edirlər”, çünki hər ikisi ayrılmaz bir bütövün hissələridir.

“Mən elçilərin, xüsusilə də, fanatizmin harada baş qaldırdığını görsələr, onu izləyib yoxlamalarının zəruriliyini gördüm. Şeytan hər tərəfdən hücumə keçir və əgər biz onu güdməsək, onun hiylələrinə və tələlərinə qarşı gözlərimiz açıq olmasa, və Allahın bütün zirehini geyinməsək, şərin alovlu oxları bizə dəyəcəkdir. Allahın Kəlamında çoxlu qiymətli həqiqətlər vardır, lakin sürünün indi ehtiyac duyduğu məhz ‘indiki həqiqət’dir. Mən elçilərin indiki həqiqətin mühüm məqamlarından uzaqlaşmış sürünü birləşdirməyə və canı təqdis etməyə yönəlməyən mövzular üzərində dayanmasının təhlükəsini gördüm. Şeytan burada davaya zərər vurmaq üçün mümkün olan hər bir üstünlükdən istifadə edəcəkdir.

“Lakin 2300 günlə əlaqədar olan məbəd, Allahın əmrləri və İsanın imanı kimi mövzular keçmiş Advent hərəkətini izah etmək, indiki mövqeyimizin nə olduğunu göstərmək, şübhə edənlərin imanını möhkəmləndirmək və izzətli gələcəyə yəqinlik vermək üçün tamamilə münasibdir. Mən tez-tez görmüşəm ki, elçilərin üzərində dayanmalı olduqları başlıca mövzular bunlar idi.” Early Writings, 63.

“2300 gün”, Allahın əmrləri və İsanın imanı ilə əlaqədar olan “müqəddəs məkan”, Millerçilərin “keçmiş Advent hərəkəti”ni izah etməyin və bununla da “indiki mövqeyimizin nə olduğunu” “tam şəkildə” açıqlamağın açarındır. “Keçmiş Advent hərəkəti”na “şübhə edənlər”, “əzəmətli gələcəyə yəqinlik verən” şeyə “şübhə edirlər”. Gələcəyə yəqinlik verən şey keçmişdir.

Yoel kitabı indiki sınaq həqiqətinin bir xəbəridir. Bu, çoxsaylı şahidlər tərəfindən təsdiqlənir. Yoel, Peyğəmbərlik Ruhu tərəfindən “indiki həqiqət” kimi müəyyən edilir; bu isə Vəhy kitabında Yəhyanın bildirdiyinə görə İsanın şəhadətidir.

İsa Məsihin Vəhyi; Allah bunu Ona verdi ki, tezliklə baş verməli olan şeyləri Öz qullarına göstərsin; və O da bunu Öz mələyi vasitəsilə Öz qulu Yəhyaya göndərüb bildirdi. O da Allahın kəlamına, İsa Məsihin şəhadətinə və gördüyü hər şeyə şəhadət etdi. Vəhy 1:1, 2.

Yəhyanın “şəhadəti” (onun “şəhadət verdiyi” şey), üç hissədə təsvir olunmuşdur. O, “Allahın sözünü”, “İsanın şəhadətini” və “gördüyü şeyləri” qeydə almışdır. Vəhy kitabının ilk iki ayəsində Yəhya, “peyğəmbərlik ruhu” ənamı verilmiş bir şəxs kimi təqdim olunur. Bu ənam Allahın Kəlamının xüsusi vəhyini əhatə edir və həmçinin Məsihin sözləri vasitəsilə peyğəmbərə çatdırılan xüsusi vəhyləri də əhatə edir; (istər birbaşa Məsih tərəfindən, istərsə də Onun mələklərdən olan nümayəndələri vasitəsilə) və bu ənam yuxular və görüntülər vasitəsilə təqdim olunan həqiqəti də əhatə edir. Peyğəmbərlik ruhu, peyğəmbərə çatdırılan Məsihin şəhadətidir və mələk və ya Məsih bu sözləri söyləmiş olsaydı, hansı səlahiyyətə malik olardısı, həmin şəhadət də eyni səlahiyyəti daşıyır.

Və mən ona səcdə etmək üçün ayaqları önünə yıxıldım. O isə mənə dedi: “Bunu etmə! Mən səninlə və İsanın şəhadətinə malik olan qardaşlarınla birlikdə bir qulam. Allaha səcdə et; çünki İsanın şəhadəti peyğəmbərlik ruhudur”. Vəhy 19:10.

Cəbrail özünün Yəhya ilə birlikdə qul olduğunu bildirir və ona səcdə edilməməlidir. Cəbrail həmçinin bildirir ki, Yəhyanın təmsil etdiyi “qardaşlar” “İsanın şəhadətinə malikdirlər”; bu isə “peyğəmbərlik ruhu”dur. Yəhyanın təmsil etdiyi “qardaşlar” yüz qırx dörd min nəfərdir və qardaşların hamısında “peyğəmbərlik ruhu” vardır.

“Onlar səhər tezdən qalxıb Tekoa çölünə doğru yola düşdülər; yola çıxarkən Yehoşafat ayağa qalxıb dedi: Ey Yəhuda və Yerusəlim sakinləri, məni dinləyin; Allahınız Rəbbə iman edin, beləliklə möhkəmlənəcəksiniz; Onun peyğəmbərlərinə iman edin, beləliklə müvəffəq olacaqsınız. 2 Sənamələr 20:20.”

“Rəbbiniz olan Allaha iman edin ki, möhkəmlənəsiniz; Onun peyğəmbərlərinə iman edin ki, uğur qazanasınız.”

“Yeşaya 8:20. ‘Qanuna və şəhadətə! Əgər onlar bu sözə görə danışmırlarsa, bunun səbəbi onlarda nurun olmamasıdır.’ Burada Allahın xalqının qarşısına iki mətn qoyulur: müvəffəqiyyət üçün iki şərt. Bilavasitə Yehovanın Özünün söylədiyi qanun və peyğəmbərlik ruhu, Onun xalqına hər bir təcrübədə yol göstərmək üçün hikmətin iki mənbəyidir. Qanunun Təkrarı 4:6. ‘Bu sizin hikmətiniz və anlayışınızdır xalqların gözündə; onlar deyəcəklər: Həqiqətən, bu böyük millət hikmətli və anlayışlı bir xalqdır.’”

“Allahın qanunu ilə Peyğəmbərlik Ruhu kilsəyə yol göstərmək və ona nəsihət vermək üçün əl-ələ verir; və kilsə Onun qanununa itaət etməklə bunu nə vaxt qəbul etmişdirsə, həqiqət yolunda ona bələdçilik etmək üçün peyğəmbərlik ruhu göndərilmişdir.

“Vəhy 12:17. ‘Və əjdaha qadına qəzəbləndi və Allahın əmrlərini yerinə yetirən, İsa Məsihin şəhadətinə malik olan onun nəslinin qalığı ilə döyüşmək üçün getdi.’ Bu peyğəmbərlik açıq surətdə göstərir ki, qalıq kilsə Öz qanununda Allahı tanıyacaq və peyğəmbərlik ənamına malik olacaqdır. Allahın qanununa itaət və peyğəmbərlik ruhu həmişə Allahın həqiqi xalqını fərqləndirmişdir və sınaq adətən indiki təzahürlər əsasında verilir.”

“Yeremyanın günlərində xalq Musanın, İlyasın və Elişanın xəbərinə dair heç bir şübhə etmirdi, lakin Allah tərəfindən Yeremyaya göndərilmiş xəbəri şübhə altına alır və onu bir kənara qoyurdular; nəhayət onun təsiri və qüvvəsi puça çıxdı və Allahın onları əsarətə aparmasından başqa heç bir çarə qalmadı.

Eynilə Məsihin günlərində də xalq Yeremyanın xəbərinin həqiqi olduğunu öyrənmişdi və özlərini buna inandırılmışdılar ki, əgər atalarının günlərində yaşamış olsaydılar, onun xəbərini qəbul edərdilər; lakin eyni zamanda bütün peyğəmbərlərin haqqında yazmış olduqları Məsihin xəbərini rədd edirdilər.

“Üçüncü mələyin xəbəri dünyada meydana çıxdığı zaman və Allahın qanununu kilsəyə onun kamilliyi və qüdrəti içində açıqlamalı olduğu kimi, peyğəmbərlik ənamı da dərhal bərpa olundu. Bu ənam bu xəbərin inkişaf etdirilməsində və irəli aparılmasında çox mühüm rol oynamışdır.

“Müqəddəs Yazıların şərhləri və əmək üsulları ilə bağlı, xəbərə iman edənlərin etiqadını sarsıtmağa və işdə ayrılığa səbəb olmağa yönəlmiş fikir ayrılıqları yarandıqda, peyğəmbərlik ruhu həmişə vəziyyətə işıq salmışdır. O, həmişə imanlılar cəmiyyətinə düşüncə birliyi və fəaliyyət ahəngi gətirmişdir. Xəbərin inkişafı və işin böyüməsi prosesində baş vermiş hər bir böhranda Allahın qanununa və peyğəmbərlik Ruhunun işığına sarsılmaz sədaqətlə bağlı qalanlar zəfər çalmış, iş də onların əlində tərəqqi etmişdir.” Loma Linda Messages, 33, 34.

Yoel kitabı Peyğəmbərlik Ruhu daxilində birbaşa “hazırkı həqiqət” kimi müəyyən edilir; Vəhy kitabında Yəhyanın bildirdiyinə görə bu, İsanın şəhadətidir. O, həmçinin Allahın Kəlamı daxilində də birbaşa təsdiq olunur. Həm Müqəddəs Kitab, həm də Peyğəmbərlik Ruhu Yoel kitabını birbaşa son günlərə tətbiq edir.

“Qədim peyğəmbərlərin hər biri daha çox öz dövrləri üçün deyil, bizim dövrümüz üçün danışmışdır; belə ki, onların peyğəmbərlik etməsi bizim üçün qüvvədədir. ‘Bütün bunlar onlara ibrət olsun deyə baş verdi və axır zamanlara çatmış bizlərə nəsihət üçün yazıldı.’ 1 Korinflilərə 10:11. ‘Onlara vəhy olundu ki, onlar bu şeylərlə özlərinə deyil, bizə xidmət edirdilər; həmin şeylər indi sizə göydən göndərilmiş Müqəddəs Ruh vasitəsilə sizə Müjdəni təbliğ etmiş olanlar tərəfindən xəbər verildi; mələklər də bu şeylərə nəzər salmağı arzulayırlar.’ 1 Peter 1:12. ...”

“Müqəddəs Kitab öz xəzinələrini bu son nəsil üçün toplamış və bir yerə bağlamışdır. Köhnə Əhd tarixinin bütün böyük hadisələri və təntənəli gedişatları bu son günlərdə kilsədə təkrarlanmışdır və təkrarlanmaqdadır.” Selected Messages, book 3, 338, 339.

Yoelin peyğəmbərliyi “dünyanın sonlarının yetişdiyi” şəxslərin “üzərində” “qüvvədədir”. “Qüvvədədir” ifadəsi sadəcə olaraq vurğulayır ki, “hazırkı həqiqət” həmişə bir sınaqdır və bu sınaqdan uğursuz çıxanlar Yahuda kimi müqəddəs kitab qəhrəmanları ilə təmsil olunurlar.

“Yəhudanın qulaqları üzərinə dərs ardınca dərs düşürdü, lakin onlara məhəl qoyulmurdu. Bu gün nə qədər insan onun addımları ilə gedir. Allahın qanununun işığında egoist adamlar öz pis xarakterlərini görürlər, lakin tələb olunan islahatı həyata keçirmirlər və bir günah halından digərinə keçib getməyə davam edirlər.

“Məsihin dərsləri bizim öz dövrümüizə və nəslimizə də aiddir. O dedi: «Mən təkcə bunlar üçün dua etmirəm, onların sözü vasitəsilə Mənə iman edəcəklər üçün də dua edirəm». Yəhudaya gətirilmiş eyni şəhadət bu son günlərdə bizə də gətirilir. Onun həyatında əməli surətdə tətbiq edə bilmədiyi həmin dərslər eşidən insanlara da gəlir, lakin onlar da öz günahlarını kənara qoymadıqları üçün bənzər şəkildə uğursuzluğa düşər olurlar.” Review and Herald, 17 mart 1891.

Yəhya Vəhy kitabı boyunca Allahın axır zaman xalqını təmsil edir və Patmosa sürgün edilməsində Yəhya bazar günü qanunu böhranında təqib olunanları təmsil edir. O, niyə həbs olunduğunu bildirir.

Mən Yəhya, sizin həm qardaşınız, həm də İsa Məsihdə əziyyətdə, padşahlıqda və səbirdə şərik olan, Allahın kəlamına və İsa Məsihin şəhadətinə görə Patmos adlanan adada idim. Vəhy 1:9.

Yəhya Müqəddəs Kitaba və Peyğəmbərlik Ruhuna görə təqib olunurdu. Nə üçün yüz qırx dörd minlik də Peyğəmbərlik Ruhuna görə təqib olunur? Peyğəmbər Yoelin müəyyən etdiyi birinci həqiqət Yeddinci Gün Adventist Kilsəsinin dönüklüyüdür. Həvari Peter Əllinci Günü Yoel kitabının yerinə yetməsi olduğunu müəyyən edəndə, bunu yəhudilərin “dillər” təzahürünə hücum etmələrinə cavab olaraq etdi. O zaman son günlərdəki Yeddinci Gün Adventistlərini təmsil edən yəhudilər iddia edirdilər ki, Peter və xəbəri elan edənlər “sərxoşdurlar”. Yeddinci Gün Adventistləri Peterin dövrünün yəhudiləri kimi son yağışın xəbərinə qarşı mübarizə aparacaqlar. Onlar bunu ona görə edirlər ki, son yağışın “indiki həqiqət” sınaq xəbərini elan edənlər “köhnə” təməl həqiqətlərə malikdirlər; çünki yeni həqiqət həmişə köhnə həqiqət üzərində qurulur. Yeremya son yağış zamanında Allahın xalqını köhnə yollarda yeriməyə və gözətçinin şeypur səsinə qulaq asmağa çağırırdı, lakin onlar imtina edirlər. Təməl təşkil edən “köhnə” həqiqət xəbəri rəmzi olaraq Levililər iyirmi altının “yeddi dəfə”si ilə təmsil olunur; bu, əhd münasibətini torpaq üçün Şənbə baxımından ortaya qoyur.

“Mən gördüm ki, adlı-sanlı kilsə və adlı-sanlı Adventistlər, Yəhuda kimi, həqiqətə qarşı çıxmaq üçün onların nüfuzunu əldə etmək məqsədilə bizi katoliklərə satacaqlar. O zaman müqəddəslər gözə çarpmayan, katoliklər arasında az tanınan bir xalq olacaq; lakin imanımızı və adətlərimizi bilən kilsələr və adlı-sanlı Adventistlər (çünki Şənbəyə görə bizə nifrət edirdilər, çünki onu təkzib edə bilmirdilər) müqəddəslərə xəyanət edəcək və onları xalqın təsisatlarına məhəl qoymayanlar kimi katoliklərə xəbər verəcəklər; yəni, onlar Şənbəni saxlayır və bazar gününə məhəl qoymurlar.”

“Sonra katoliklər protestantlara irəli getməyi tapşıracaq və belə bir fərman verəcəklər ki, həftənin yeddinci günü əvəzinə birinci gününü saxlamayanların hamısı öldürülsün. Və sayı çox olan katoliklər protestantların tərəfində duracaqlar. Katoliklər öz qüdrətlərini vəhşi heyvanın surətinə verəcəklər. Protestanlar isə öz analarının onlardan əvvəl etdiyi kimi, müqəddəsləri məhv etmək üçün fəaliyyət göstərəcəklər. Lakin onların fərmanı nəticə verməzdən və ya bəhrə gətirməzdən əvvəl, müqəddəslər Allahın Səsi ilə xilas ediləcəklər.” Spalding and Magan, 1, 2.

Bacı Uayt iki dəfə “nominal kilsə”ni və “nominal Adventistlər”i müəyyən edir, eyni zamanda bu iki “nominal qrup” ilə “katoliklər” arasında fərq qoyur. “Nominal kilsə” və “nominal Adventistlər” Peter və Yəhya ilə təmsil olunanlara “Şənbə gününə görə nifrət edirdilər, çünki onu təkzib edə bilmirdilər.” Nominal kilsə və katoliklər yeddinci gün Şənbəsi həqiqətini “təkzib” edə bilmirlər və “nominal Adventistlər” Levililər iyirmi altıdakı “yeddi vaxt”ı təkzib edə bilmirlər; bu, torpaqla bağlı Şənbə əmridir. Nominal kilsə və katoliklər yeddinci gün Şənbəsinin Müqəddəs Kitaba əsaslanan “təməl” bir həqiqət olması faktını “təkzib” edə bilmirlər və “nominal Adventistlər” Levililər iyirmi altıdakı “yeddi vaxt”ın Millerçi “təməl” bir həqiqət olması faktını “təkzib” edə bilmirlər.

Yəhyanın Patmosdakı əsarəti həm Müqəddəs Kitabı, həm də Peyğəmbərlik Ruhunu müdafiə edən yüz qırx dörd mini təmsil edir; onlar xüsusilə yeddinci gün Şənbəsinə görə kənardan, torpaq üçün nəzərdə tutulan yeddinci il Şənbəsinə görə isə daxildən təqib olunurlar. Buna görə də, doqquzuncu ayədə Yəhyanın nə üçün təqib olunduğuna dair şəhadətindən sonra onuncu ayədə Şənbə və “böyük səs”dən, sanki “sur” kimi, keçmişdən (“arxadan”) gələn xəbər təqdim olunur.

Mən, həm də sizin qardaşınız, İsa Məsihin müsibətində, Padşahlığında və səbrində sizinlə şərik olan Yəhya, Allahın kəlamına və İsa Məsihin şəhadətinə görə Patmos adlanan adada idim. Rəbbin günündə Ruhda idim və arxamdan şeypur səsi kimi gur bir səs eşitdim. Vəhy 1:9, 10.

Yəhya 11 sentyabrda Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki mələyin Allahın xalqını Yeremyanın “qədim yollar”ına qayıtmağa çağıran şeypur səsinə eşidənləri təmsil edir. O böyük səs həm də yeddinci şeypurun xəbərdarlığı idi; o, eyni zamanda üçüncü vaxtdır.

Bacı Uayt qeyd etmişdir ki, “Müqəddəs Kitab öz xəzinələrini bu son nəsil üçün toplamış və bir yerə bağlamışdır.” Yoel kitabı “axır günlər”də mövcud olan indiki həqiqət olan biblical “xəzinələr”dən biridir. Pentikost zamanı Peter o vaxt yerinə yetirilən məhz Yoel kitabı olduğunu müəyyən etdi. Peter, Yoellə olduğu kimi, Pentikost dövrü üçün olduğundan daha az bizim “zamanımız” üçün “danışdı”. Pentikost dövrü Xristian İqtisadiyyatı üçün erkən yağış idi. Pentikost Xristian İqtisadiyyatının başlanğıcını göstərir və bununla da Xristian İqtisadiyyatının sonunu təsvir edir. Xristian İqtisadiyyatının sonu, Pentikostla əvvəlcədən göstərildiyi kimi, son yağış zamanıdır. Buna görə Peter, bunu etmək üçün Yoel kitabından istifadə etməklə Müqəddəs Ruhun tökülməsinin yerinə yetməsinə müəyyən edən Xristian İqtisadiyyatının sonundakı Allah xalqının rəmzidir.

Lakin Peter on bir nəfərlə birlikdə ayağa qalxıb səsinə ucaldı və onlara dedi: “Ey Yəhudeya kişiləri və Yerusəlimdə yaşayanların hamısı, bu sizə məlum olsun və sözlərimə qulaq asın. Çünki bunlar, sizin güman etdiyiniz kimi, sərxoş deyillər; axı günün yalnız üçüncü saatıdır.

Lakin bu, peyğəmbər Yoel vasitəsilə deyilmiş o sözdür: ‘Allah buyurur: Axır günlərdə Öz Ruhumdan bütün bəşər üzərinə tökəcəyəm; oğullarınız və qızlarınız peyğəmbərlik edəcəklər, cavanlarınız görüntülər görəck, qocalarınız yuxular görəck. Hətta o günlərdə qul və cariyələrimin də üzərinə Öz Ruhumdan tökəcəyəm; onlar da peyğəmbərlik edəcəklər. Yuxarıda, göydə möcüzələr və aşağıda, yer üzündə əlamətlər göstərəcəyəm: qan, od və tüstü buxarı. Rəbbin böyük və əzəmətli günü gəlməzdən əvvəl günəş qaranlığa, ay isə qana çevriləcəklər. Və belə olacaqlar ki, Rəbbin adını çağırən hər kəs xilas olacaqlar.’ Həvarilərin İşləri 2:14–21.

Peyğəmbərlik sahəsində müvəffəqiyyətli bir tədqiqatçı olmaq üçün Müqəddəs Yazıların tarixi nəqlində dünyanın sonunun “sətir-sətir” təsvir olunduğuna dair qəti bir anlayış tələb olunur. Bu həqiqətlə bağlı olan budur ki, peyğəmbərlərin özləri son günlərdə Allahın xalqını təmsil edirlər. Yoel öz kitabını son günlərə yerləşdirir, çünki o, “Rəbbin günü”nün yaxınlaşdığını bəyan edir.

Sionda şeypur çalın və müqəddəs dağımda həyəcan təbili vurun; qoy ölkənin bütün sakinləri titrəsin; çünki Rəbbin günü gəlir, çünki o yaxındır. Yoel 2:1.

“Şeypur” bir rəmz olaraq, digər mənaları ilə yanaşı, xəbərdarlıq ismarıcını təmsil edir. Rəmz kimi şeypur, kontekstə əsasən, bir zaman dövrünü və ya müəyyən bir vaxt nöqtəsini, yaxud hər ikisini təmsil edə bilər. Şeypur həmçinin mühakiməni təmsil edir. Kəffarə Günündən on gün əvvəl olan Şeypurlar bayramı yaxınlaşan mühakimə barədə bir xəbərdarlıq idi.

“Rəbbin günü” ifadəsi, onun işlədildiyi parçanın məzmunundan asılı olaraq, ya müəyyən bir zaman nöqtəsini, ya da bir zaman dövrünü ifadə edir. “Rəbbin günü” ya son yeddi bəla ilə təmsil olunan icraedici hökmün simvolu ola bilər, ya da minillik dövrün sonundakı icraedici hökm ola bilər. Hər iki halda, şeypur Allahın icraedici hökmünü müəyyən edir. Buna görə də “Rəbbin günü” ya Allahın cəzasının icra olunduğu nöqtəni, ya da Allahın cəzalarının icra olunduğu zaman dövrünü təmsil edə bilər.

“Rəbbin günü”ndə olduğu kimi, “sur” da Vəhyin səkkizinci və doqquzuncu fəsillərindəki yeddi surun təmsil etdiyi tarixi anlar və dövrlərdən göründüyü üzrə, həm bir anı, həm də bir zaman dövrünü ifadə edə bilər. Yoelin çalınmalı olan “sur” ilə təmsil etdiyi “Rəbbin günü” — həm zaman daxilində müəyyən bir andır, həm də ölümlərin mühakiməsi başa çatdıqda və dirilərin mühakiməsi başladıqda başlayan bir zaman dövrüdür. 11 sentyabrda bir sur çalındı; bu, dirilərin mühakiməsinin zaman daxilində müəyyən bir an kimi gəlişini göstərdi və eyni zamanda 11 sentyabrı dirilərin mühakiməsi dövrünün başlanğıcı kimi qeyd etdi.

Buna görə də indi də, Rəbb belə deyir: bütün ürəyinizlə, orucla, ağlamaqla və yasla Mənə dönün; ürəyinizi yırtın, paltarlarınızı deyil, və Allahınız Rəbbə dönün; çünki O, lütfkardır və mərhəmətlidir, qəzəblənməyə ləngdir, məhəbbəti böyükdür və bələdən dönər. Kim bilir, bəlkə O dönər və fikrini dəyişər, arxasınca da bərəkət qoyar; Allahınız Rəbbə təqdim ediləcək taxıl təqdiməsi və içki təqdiməsi. Sionda şeypur çalın, orucu müqəddəs sayın, təntənəli yığıncaqlar çağırın. Yoel 2:12–15.

Bu, Yoelin şeypur çalınmasını əmr etdiyi ikinci haldır. Yoeldəki “şeypurlar” həm yaxınlaşmaqda olan son yeddi bəlanın icraedici hökmü barədə xəbərdarlıqlardır, həm də Laodikeyaya yönəlmiş

tövbə çağırışı və sınaq müddətinin yaxın bağlanması kontekstində yer alır.

Ucadan hayqır, əsirgəmə, səsinə şeypur kimi ucaldıb xalqıma onların üsyanını, Yaqubun evinə isə onların günahlarını göstər. Yeşaya 58:1.

Yeşaya, Yoel, Yəhya və Peterin hamısı son günlərin yüz qırx dörd minini təmsil edir; nə vaxt şeypurun çalınmalı olduğunu göstərən Yeremya da belədir.

Rəbb belə deyir: Yollarda durun, baxın və qədim cığırılar soruşun: yaxşı yol haradadırsa, onda yeriyn; və canlarınız üçün rahatlıq tapacaqsınız. Lakin onlar dedilər: “Biz onda yeriməyəcəyik.” Mən sizin üzərinizə gözetçilər də qoydum və dedim: “Şeypur səsinə qulaq asın.” Lakin onlar dedilər: “Biz qulaq asmayacağıq.” Yeremya 6:16, 17.

Bu axır günlərdə şeypur 9/11-də səsləndi və bundan sonra yaxşı yolu seçib onda yeriylənlərin üzərinə son yağış yağmağa başladı. Məhz o zaman Vəhy on səkkizinci fəslin mələyi endi.

“Axırıncı yağış Allahın xalqının üzərinə yağmalıdır. Qüdrətli bir mələk göydən enməlidir və bütün yer üzünü onun izzəti ilə işıqlandırmalıdır.” Review and Herald, 21 aprel 1891.

Nyu-Yorkun böyük binaları 11 sentyabrda yerlə-yeksan edildikdə, qüdrətli mələk endi və son yağış yağmağa başladı.

“İndi mənim Nyu-Yorkun nəhəng bir gəlgit dalğası ilə süpürülüb aparılacağını bəyan etdiyim barədə sözümlə yayılır? Mən bunu heç vaxt deməmişəm. Mən demişəm ki, orada mərtəbə-mərtəbə uçan böyük binalara baxarkən belə dedim: ‘Rəbb yeri dəhşətli surətdə sarsıtmaq üçün qalxdığı zaman nə qədər müdhiş səhnələr baş verəcək! O zaman Vəhy 18:1–3 ayələrinin sözləri yerinə yetəcək.’ Vəhy kitabının on səkkizinci fəslinin hamısı yer üzünün başına gələcək şeylər barədə bir xəbərdarlıqdır. Lakin Nyu-Yorkun başına konkret olaraq nələrin gələcəyi barədə mənə ayrıca bir nur verilməmişdir; yalnız bunu bilirəm ki, bir gün oradakı böyük binalar Allahın qüdrətinin döndərüb alt-üst etməsi ilə yıxılacaq. Mənə verilən nurdan bilirəm ki, dünyada məhv etmə vardır. Rəbbdən gələn bir söz, Onun qüdrətli gücünün bir toxunuşu, və bu nəhəng tikililər uçub dağılacaq. Elə səhnələr baş verəcək ki, onların dəhşətini təsəvvür belə edə bilmərik.” Review and Herald, 5 iyul 1906.

11 sentyabrda bazar günü qanunu zamanı tam tökülməsindən əvvəl sonuncu yağış çilələnməyə başladı.

“Müjdənin böyük işi, onun başlanğıcını səciyyələndirən Allahın qüdrətinin təzahüründən daha az bir təzahürlə başa çatmamalıdır. Müjdənin başlanğıcında erkən yağışın tökülməsində yerinə yetmiş peyğəmbərliklər, onun sonunda son yağışda yenidən yerinə yetməlidir. Həvari Peterin belə deyərkən intizarla gözlədiyi ‘təravət zamanları’ budur: ‘Buna görə də tövbə edin və dönün ki, günahlarınız silinsin, belə ki, Rəbbin hüsurundan təravət zamanları gəlsin; və O, İsanı göndərəcək.’ Həvarilərin İşləri 3:19, 20.” Böyük Mübarizə, 611, 612.

“Fərəhlik zamanları”nın kamil yerinə yetməsi sən sağ ikən baş verir, çünki xəbərdarlıq “tövbə edin” şəklindədir; ölü olduqda isə bunu etmək qeyri-mümkündür. “Fərəhlik zamanları”, yaşayan insanların “günahları”nın hələ də “silinə” biləcəyi vaxt gəlib çatır. “Fərəhlik zamanları” 11 sentyabrda başladı və bununla da dirilərin mühakiməsinin başlanğıcı müəyyən edildi. Pentikost

Müjdə dövrünün sonunda təkrarlanır. “Fərahlıq zamanları” gəlib çatdıqda, Pentikostda təmsal edilən hadisələr təkrarlanmağa başladı.

“Əllinci Gün hadisələrinin həmin vaxtdakından da daha böyük qüdrətlə təkrar olunacağı vaxta ciddi bir həsrətlə göz dikirəm. Yəhya deyir: “Mən göydən enən başqa bir mələk gördüm; onun böyük səlahiyyəti var idi; və yer onun izzəti ilə işıqlandı.” O zaman da, Əllinci Gün dövründə olduğu kimi, insanlar həqiqətin onlara, hər kəsin öz dilində söyləndiyini eşidəcəklər.

“Allah Ona səmimi-qəlbədən xidmət etməyi arzulayan hər bir cana yeni həyat nəfəsi verə bilər, dodaqlara qurbangahdan götürülmüş canlı kömürlə toxuna bilər və onları Onun həmdinə ilə fərahətli edə bilər. Minlərlə səs Allahın Kəlamının ecazkar həqiqətlərini bəyan etmək qüdrəti ilə dolacaqdır. Kəkələyən dil açılacaq, qorxaq olanlar isə həqiqətə cəsarətli şahidlik etmək üçün möhkəmləndiriləcəkdir. Qoy Rəbb Öz xalqına can məbədinə hər bir mürdərlikdən təmizləməkdə və Onunla elə sıx bir bağlılığı qoruyub saxlamaqda kömək etsin ki, axır yağış töküləndə onlar ondan pay alanlardan olsunlar.” Review and Herald, 20 iyul 1886.

Növbəti məqalədə davam edəcəyik.

Mənimlə danışan mələk yenə gəldi və məni yuxusundan oyadılan bir adam kimi oyatdı. Və mənə dedi: Nə görürsən? Mən dedim: Baxdım və budur, bütünlüklə qızıldan bir şamdan, onun başında bir kasa, üzərində yeddi çıraqlıq və başındakı yeddi çırağa gedən yeddi boru var. Və onun yanında iki zeytun ağacı var idi; biri kasanın sağ tərəfində, o birisi isə sol tərəfində.

Mən cavab verib mənimlə danışan mələyə dedim: “Bunlar nədir, ağam?” O zaman mənimlə danışan mələk mənə cavab verib dedi: “Bunların nə olduğunu bilmirsənmi?” Mən də dedim: “Xeyr, ağam.”

O da mənə cavab verib dedi: “Bu, Rəbbin Zərübabilə olan sözüdür: nə qüdrətlə, nə də güclə, lakin Mənim Ruhumla”, — Ordular Rəbbi belə deyir. Zəkəriyyə 4:1–6.